15. අනුමාන සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් කාලයක ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිර තෙම භග්ග නම් දනව්වෙහි සුංසුමාර ගිරි නම් නුවර මිගදාය නම් වූ භෙසකලා නම් වනයෙහි වාසය කරති. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ ' ඇවැත්නි, මහණෙනි' කියා භික්ෂූන්ට කථා කළහ. ' ඇවැත්නි' කියා ඒ භික්ෂූහු ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්හ. ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ධර්මය ප්‍රකාශ කළහ.

" ඇවැත්නි, (යම්කිසි) භික්ෂුවක් තෙම " මම ආයුෂ්මතුන් විසින් අනුශාසනා වශයෙන් කිය යුත්තේ වෙමි. මට ආයුෂ්මත්හු අවවාද වශයෙන් කරුණු කියත්වා" යයි ඉදිත් (අන්‍ය භික්ෂූන්) පවරාද, (එසේ ඉල්ලා සිටියත්) ඒ භික්ෂුව දුර්වචයෙක් (අවවාදය නොපිළිගන්නා හෙයින් අවවාද කිරීමට අමාරු වූවෙක්) වෙයි නම් දුර්වච බව ඇතිකරන ගතිවලින් යුක්ත නම්, නොයිවසන ගතියෙන් යුක්ත නම්, අනුශාසනාව නුහුරට ගන්නේනම් එසේ ඇති කල්හි එක්ව මහන දම් පුරන භික්ෂූහු ඔහු අවවාදකල යුත්තෙකු කොට නොහඟිත්. අනුශාසනා කළ යුත්තෙකු කොට නොහඟිත්. ඒ පුද්ගලයා විශ්වාසය තැබිය යුත්තෙකු කොට නොහඟිත්.

2. " ඇවැත්නි, දුර්වච බව කරන කරුණු කවරහුද? 'ඇවැත්නි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම (නැති ගුන අඟවන) ලාමක අදහස් ඇත්තේ වෙයිද, ලාමක අදහස් වලට වසඟ වූයේ වෙයිද, 'ඇවැත්නි, මහණතෙම ලාමක අදහස් ඇත්තේය. ලාමක අදහස්වලට වසඟවූයේය යන යමක්වේද, මේ කාරනය දුර්වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම තමා උසස් කොට සලකන්නේ වෙයිද අනුන්ට ගරහන්නේ වෙයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම තමන් උසස් කොට සිතන්නේය. අනුන්ට ගරහන්නේය යන යමක් වේද, මේ කාරණයද දුර්වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහනතෙම ක්‍රොධ කරන ස්වභාව ඇත්තේද, ක්‍රොධයෙන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රොධ කරණ ස්වභාව ඇත්තේය. ක්‍රොධයෙන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේය යන යමක් වේද, මේ කාරනයද දුර්වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවතද අනිකක් කියමි. මහනතෙම ක්‍රොධ කරන ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රොධය හේතුකොට ගෙන බද්ධ වෛර ඇත්තේ වේද, ඇවැත්නි, මහණ තෙම ක්‍රොධ කරන ස්වභාව

ඇත්තේ ක්‍රොධය හේතුකොට ගෙන බඩ වෛරය ඇත්‍තේය යන යමක්වේද, මේ කාරනයද දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අන්කක්ද කියම්. මහණ තෙම ක්‍රොධ කරණ ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රෝධය හේතුකොට ගෙන නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නේවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රොධ කරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රොධය හේතුකොට ගෙන නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නේය යන යමක්වේද මේ කාරණයද දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියම්. මහණ තෙම ක්‍රෝධ කරන ස්වභාව ඇත්තේ වේද ක්‍රෝධයට කිට්ටු වචන කියන්නේ වේද, ඇවැත්නි, මහණ තෙම ක්‍රොධ කරණ ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රෝධයට කිට්ටු වචන කියන්නේය යන යමක් වේද මේ කාරනයද දුවීච බව කරන්නකි.

3. ඇවැත්නි, නැවක අනිකක්ද කියම්. චෝදනා කරන්නකු විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුඩව සිටීද, ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චා්දනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුඩව සිටියි යන යමක් වේද මේ කාරණයද දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අන්කක්ද කියම්. මහණ තෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චොදනා කරන තැනැත්තාට අවමන් කෙරේද, "ඇවැත්නි, මහණතෙම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චොදකයාට අවමන්කරයි යන යමක් වේද, මේ කාරනයද දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අන්කක්ද කියම්. මහණතෙම චොදනා කරන්නෙකු විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චෝදකයාට (චොදනා කල තැනැත්තාට) චේදන කල තැනැත්තාට) චොදනා හරවයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම චොදනා කල තැනැත්තා විසින් චොදන කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට චෝදනා හරවයි යන යමක් වේද මේ කාරන්ය දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියම්. මහණතෙම චොදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරණ ලද්දේ අනික් කතවකින් අනික් කරුණක් වසාද, කථාව පිටතට නමාද කෝපය තරහයද නොසතුටද පහල කරයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ අනික් කථාව කින් අනික් කරුණ වසයි. කථාව පිටතට නමයි. කොපයද තරහයද නොසතුටද පහල කරයි යන යමක්වේද මේ කාරනයද දුවීච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවතද අනිකක් කියම්. මහණතෙම චොදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමන්ගේ පැවැත්ම ප්‍රකාශ නොකරයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ තමන්ගේ පැවැත්ම ප්‍රකාශ නොකරයි යන යමක්වේද මේ කාරනයද දුවීච බව කරන්නකි.

4. ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ගුනමකු වේද (ගුන නැතිව සිටිමින් ගුණවතුන් හා තමා සමක සලකන්නේ) යුගග්‍රාහ ඇත්තේ වෙයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ගුණමකු වෙය යුගග්‍රාහ ඇත්තේ වේය යන යමක් වේද, මේ කාරණයද දුර්‍වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ඊර්‍ෂ්‍යා කරන්නේ වෙයිද මසුරු මලයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයිද ඇවැත්නි, මහණතෙම ඊර්‍ෂ්‍යා කරන්නේය. මසුරු මලින් යුක්ත වූයේය යන යමක් වේද මේ කාරණයද දුර්‍වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම කෛරාටික වේද, රැවටිලි ඇත්තේ වේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම කෛරාටික වෙයි. රැවටිලි ඇත්තේ වෙයි යන යමක් වේද මේ කාරනයද දුර්‍වච බව කරන්නේය.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම තද ගති ඇත්තේ වේද අධික මාන ඇත්තේ වේද ඇවැත්නි, මහණතෙම තද ගති ඇත්තේය, අධික මාන ඇත්තේය යන යමක් වේද මේ කාරණයද දුර්‍වච බව කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම තමාගේ ලබ්ධිය දැඩි වශයෙන් ගන්නේ එයින් දුකසේ බැහැරකරවිය යුතු වූයේ වෙයිද ඇවැත්නි, මහණතෙම තමාගේම ලබ්ධිය දැඩි වසයෙන් ගන්නේ එයින් දුකසේ බැහැර කරවිය යුතුය යන යමක් වේද මේ කැරනයද දුර්‍වච බව කරන්නකි. ඇවැත්නි මේ කරුනු දුර්‍වච බව කරන ගතියයි කියනු ලැබෙත්.

" ඇවැත්නි, මහණතෙම ' ආයුෂ්මත්හු මට අවවාද වශයෙන් කියත්වා මම ආයුෂ්මතුන් මට අවවාද වශයෙන් කියත්වා මම ආයුෂ්මතුන් විසින් කියයුත්තෙක් වෙමියි, ඉදින් (අන්‍ය භික්‍ෂුන්) නොපවරාද (එසේ ඉල්ලා නොසිටියත්) ඒ භික්‍ෂුව සුවචයෙක් නම්, (අවවාදය පිළිගන්නා හෙයින් අවවාද කිරීමට පහසු කෙනෙක්) වෙයි නම්, සුවච බව ඇති කරන්නාවූ කරුනුවලින් යුක්ත නම්, ඉවසන ගතියෙන් යුක්ත නම්, අනුශාසනාව ගෞරවයෙන් පිළිගන්නේ නම්, එකල්හි එක්ව මහණදම් පුරන භික්‍ෂුහු ඔහු කිය යුත්තෙකු කොට හඟිත්. අනුශාසනා කටයුත්තෙකු කොට හඟිත්. ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි විශ්වාසය තැබිය යුතුයයි හඟිත්.

" ඇවැත්නි, සුවච බව කරණ ධර්‍මයෝ කවරහුද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම (නැති ගුණ හඟවන) ලාමක අදහස් ඇත්තේ නොවේද, ලාමක අදහස් වලට වසඟ නොවූයේ වේද ඇවැත්නි, මහණතෙම ලාමක අදහස් ඇත්තේ නොවේ, ලාමක අදහස් වලට වසඟ නොවූයේය යන යමක් වේද මේ කාරණයද සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම තමා උසස්කොට නොසලකන්නේ වේද, අන්‍යයා පහත් කොට නොසලකන්නේ වේද, මහණතෙම තමා උසස්කොට නොසලකන්නේ අන්‍යයා පහත්කොට නොසලකන්නේය, යන යමක් වේද මේ කාරණය සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධයෙන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේ නොවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේය. ක්‍රෝධයෙන් මඩනාලද සිත් නැත්තේය යන යමක් වේද, මේ කාරනයද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධය හේතු කොට ගෙන බඩ වෛර නැත්තේ වේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධය හේතුකොට ගෙන බඩ වෛර නැත්තෙය යන යමක් වේද, මේ කාරණය සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධ හේතුවෙන් (නපුරු ක්‍රියාවන්හි) නොඇලෙන්නේ වේද ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධ හේතුවෙන් නපුරු ක්‍රියාවන්හි නොඇලෙන්නේය යන යමක් වේද මේ කරුනද සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේ, ක්‍රෝධයට කිට්ටු වචන නොකියන්නේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ක්‍රෝධ නොකරන ස්වභාව ඇත්තේය, ක්‍රෝධයට කිට්ටු වචන නොකියන්නේය යන යමක් වේද මේ කරුනද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

6. ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුධව නාසිටීද, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුධව නොසිටී යන යමක් වේද, මේ කරුණද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට අවමන් නොකෙරේද, ඇවැත්නි, මහණ තෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට අවමන් නොකරයි යන යමක් වේද මේ කරුනද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම චෝදනා කල තැනැත්තා පිට චෝදනා නොනංවයිද ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තා පිට චෝදනාව නොනංවයි යන යමක්වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ අනික් කථාවකින් අනික් කරුනක් නොවසයිද කථාව පිටතට නොනමයිද කෝපයද තරහද නොසතුටද පහල නොකරයිද, ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ අනික් කථාවකින් අනික් කරුනක් නොවසයි. කථව පිටතට නොනමයි. කෝපයද තරහද නොසතුටද පහල නොකරයි යන යමක් වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමාගේ පැවැත්ම නොකියයිද ඇවැත්නි, මහණතෙම චෝදකයා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමාගේ පැවැත්ම නොකියයි යන යමක් වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

7. " ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ගුණමකු නොවේද ගුණ නැතිව ගුන ඇති අනුන් හා සමා නොකරන්නේ වේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ගුණමකු නොවේ. ගුණයෙන් අනුන් හා සමන නොකරන්නේවේ. යන යමක් වේද මේ කරුනද සුවච බව ඇති කරන්නකි. ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම ඊර්ෂ්‍යා නොකරන්නේවේද, මසුරුමල නැත්තේවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම ඊර්ෂ්‍යා නොකරන්නේ වෙයි, මසුරු මල නැත්තේය යන යමක් වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇති කරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම කෛරාටික නොවේද රැවටිලි නැත්තේවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම කෛරාටික නොවේ, රැවටිලි නැත්තේය යන යමක්වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇතිකරන්නකි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම, තද ගති නැත්තේ වේද, අධික මාන නැත්තේ වේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම තදගති නැත්තේය. අධික මාන නැත්තේය යන යමක් වේද මේ කරුණද සුවච බව ඇති කරන්නකි. ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණතෙම තමාගේ විශ්වාසයම නොගන්නේ වේද තමාගේ ලබ්ධිය දැඩි වශයෙන් නොගන්නේ එයින් පහසුවෙන් වෙන් කළ හැක්කේවේද, ඇවැත්නි, මහණතෙම තමාගේ විශ්වාසය නොගන්නේය, තමාගේ ලබ්ධිය දැඩි වශයෙන් නොගන්නේ පහසුවෙන් එයින් වෙන් කළ හැක්කේය යන යමක් වේද මේ කරුනද සුවච බව ඇතිකරන්නකි. ඇවැත්නි, මොවුහු සුවච භාවය ඇතිකරන කරුනුයයි කියනු ලබත්.

8. " ඇවැත්නි, මහණහු විසින් මේ කරුනු දහසයෙහි තමා විසින් තමා මෙසේ මැන බැලිය යුතුය. (කෙසේද?) යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම ලාමක අදහස් ඇත්තේ ලාමක අදහස් වල වසඟයට ගියේ වේද, (එහෙයින්) මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද ලාමකවූ අදහස් ඇත්තේ ලාමක අදහස් වල වසඟයට ගියේ වෙම් නම්, මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූයේ අමනාප වූයේ වන්නෙමි. ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් ලාමක අදහස් ඇත්තෙක් නොවන්නෙමියි, ලාමකවූ අදහස්වල වසඟයට ගියෙත් නොවන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුය.

" යම් පුද්ගලයෙක් වනාහි තමා උසස් කරන්නේ අනුන් පහත් කරන්නේවේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද තමා උසස් කරන්නෙක් අනුන් පහත් කරන්නෙක් වන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමියි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් තමා උසස් නොකරන්නෙක් අනුන් පහත් නොකරන්නෙක් වන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි කිපෙන ගති ඇත්තේ ක්‍රෝධයෙන් මඩනාලද්දේ වේද, මේ පුද්ගලතෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද කිපෙනසුලු වූවෙක් ක්‍රෝධයෙන් මඩනාලද්දෙක් වන්නෙම් නම්, මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමියි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ

භික්ෂුව විසින් නොකිපෙන ගති ඇත්තෙක් ක්‍රෝධයෙන් නොමඩනා ලද්දෙක් වන්නෙමියි, සිත ඉපිදවිය යුතුය.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි කිපෙන ගතිය ඇත්තේ ක්‍රෝධය හේතුකොට ඇති බඩ වෛර ඇත්තෙක් වේද, මේ පුද්ගලතෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද කිපෙන ගතිය ඇත්තෙක් ක්‍රෝධය හේතුකොට බඩ වෛර ඇත්තේක් වන්නෙමිද, මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන් නෙමි. ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් කිපෙන ගති ඇත්තෙක් නොවන්නෙමි. ක්‍රෝධය හේතුකොට බඩ වෛර ඇත්තෙක් නොවන්නෙමියි, සිත ඉපිදවය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි කිපෙන ගතිය ඇත්තේ ක්‍රෝධය හේතුකොට නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නෙක් වේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද අනුන්ට ක්‍රෝධ කරන්නෙම් නම්, ක්‍රෝධය හේතුකොට නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නෙක් වන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රියවූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමි. ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් කිපෙන ගති ඇත්තෙක් නොවන්නෙමි. ක්‍රෝධය හේතුකොට නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නෙක් නොවන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි කිපෙනසුලු වූයේ ක්‍රෝධයට සමීපවූ වචන කියන්නේවේ, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද කිපෙන සුලුවූවෙක් ක්‍රෝධයට සමීප වචන කියන්නෙක් වන්වෙම් නම් මමද අනුනට අප්‍රියයෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමියි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භක්ෂුව විසින් කිපෙන ගති ඇත්තෙක් නොවන්නෙමි, ක්‍රෝධයට සමීපවචන කියන්නෙක් නොවෙන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුයි.

9. " යම් පුද්ගලයෙක් වනාහි චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා කරයිද මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද චොදනා කරන්නා විසින චොදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්කාට පෙරලා චොදනා කරන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව චෝදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා නොකරන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුය.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ, චෝදනා කල තැනැත්තාට අවමන් කරයිද මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට අපහාස කරන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමියි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට අපහාස නොකරන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුය.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා කෙරේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා කරන්නෙම්

නම්, මමද අනුන්ට අප්‍රියයෙක් අමනාපයෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා නොකරන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ අනිකකින් අනිකක් වසාද, කථාව පිටතට නමයිද, කොපයද, තරහද, නොසතුටද, පහල කෙරේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ, අනිකක් අනිකෙන් වසන්නෙම් නම්, කථාව පිටතට නමන්නෙම් නම්, කෝපයත්, තරහත්, නොසතුටත්, පහල කරන්නෙම් නම්, මමද අනුන්ට අප්‍රියයෙක්, අමනාපයෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ අනිකකින් අනිකක් නොවසන්නෙමි. කථාව පිටතට නොනමන්නෙමි. කෝපයත් තරහයත් නොසතුටත් පහල නොකරන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමන්ගේ පැවැත්ම නොකියයි නම් මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමන්ගේ පැවැත්ම නොකියන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රියයෙක් අමනාපයෙක් වන්නෙමි. ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ තමන්ගේ පැවැත්ම කියන්මේයි සිත ඉපදවිය යුතුය.

10. " යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි ගුණමකුවූයේ, යුගග්‍රාහ ඇත්තේවේද මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද ගුණමකු ඇත්තේ යුගග්‍රාහ ඇත්තේ වන්නෙම් නම්, මමද අනුන්ට අප්‍රියයෙක් අමනාපයෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් ගුණමකු නැත්තෙක් යුගග්‍රාහ නැත්තෙක් වන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි ඊර්ෂ්‍යා කරණ ස්වභාව ඇත්තේ මසුරුවූයේද මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු බැව් ඇත්තේ වන්නෙමිද, මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාපවූවෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් ඊර්ෂ්‍යා නැත්තෙක් මසුරු බැව් නැත්තෙක් වන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුය.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි කෛරාටික වූයේ මායා ඇත්තේ වේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද කෛරාටික වූයේ මායා ඇත්තේ වන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් කෛරාටික නුවූවෙක්, මායා නැත්තෙක් වන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුයි.

යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි තද ගති ඇත්තෙක් අධික මාන ඇත්තෙක් වේද, මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය, අමනාපය, මමද තදගති ඇත්තෙක් අධික මාන ඇත්තෙක් වන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්ෂුව විසින් තදගති නැත්තෙක් අධික මාන නැත්තෙක් වන්නෙමියි සිත ඉපදවිය යුතුයි.

" යම් මේ පුද්ගලයෙක් වනාහි තමාගේම මතය ගෙන සිටින්නේ තමාගේම ලබ්ධිය දැඩිලෙස ගන්නේ එයින් බැහැර කරවිය නොහැක්කේ වේද? මේ පුද්ගල තෙම මට අප්‍රියය අමනාපය, මමද මගේම මතය ගෙන සිටින්නේ මගේම ලබ්ධිය දැඩිකොට ගැනීම ඇත්තේ එයින් බැහැර කරවිය නොහැක්කෙක් වන්නෙම් නම් මමද අනුන්ට අප්‍රිය වූවෙක් අමනාප වූවෙක් වන්නෙමි, ඇවැත්නි, මෙසේ දන්නාවූ භික්‍ෂුව විසින් තමාගේම මතය නොගන්නෙක් තමාගේම ලබ්ධිය දැඩිකොට ගැනීම නැත්තෙක්, පහසුවෙන් එයින් බැහැරකල හැක්කෙක් වන්නෙමියි, සිත ඉපදවිය යුතුයි.

11. 'ඇවැත්නි, ඒ කාරනයන්හි භක්‍ෂුව තමා විසින්ම තමා ගැන මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම ලාමක අදහස් ඇත්තේ වෙම්ද, ලාමක වූ අදහස් වල වසඟයට ගියේ වෙම්දෝයි, (සැලකිය යුතුයි) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්‍ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ ලාමක අදහස් ඇත්තෙම් ලාමක වූ අදහස් වල වසඟයට ගියෙම් වෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්‍ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ ලාමක අදහස් ඇත්තෙම් නොවෙම්. ලාමක අදහස් වල වසඟයට ගියෙම් නොවෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව කුසල් ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කළයුතුය.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්‍ෂුව තමා විසින්ම තමා ගැන මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම තමා උසස් කරන්නේ අනුන් පහත් කරන්නෙක් වෙම්දැයි, (සලකා බැලිය යුතුය) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්‍ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම තමන් උසස් කරන්නෙක්, අනුන් පහත් කරන්නෙක් වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව විසින් ඒ ලාමක වූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්‍ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම තමා උසස් නොකරන්නේ අනුන් පහත් නොකරන්නෙක් වෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අන්කක්ද කියමි. භික්‍ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම කිපෙන සුලුවූයේ ක්‍රොධයෙන් මඩනා ලද්දේ වෙම්දැයි, (සලකා බැලිය යුතුයි) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්‍ෂු තෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රොධයෙන් මඩනාලද්දේ වෙමියි, මෙසේ දනීද ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව විසින් ඒ ලාමක වූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්‍ෂු තෙම සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රොධයෙන් මඩනා ලද්දේ නොවෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්‍ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑදාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්‍ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ ක්‍රොධය නිසා බඩ වෛර ඇත්තේ වෙම්දැයි (සලකා බැලිය යුතුය) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්‍ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව

ඇත්තේ ක්‍රොධය නිසා බඩ වෛර ඇත්තේ වෙම්යි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමක වූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරු කිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුය.

" ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ නොවෙමි. ක්‍රොධයට හේතුවූ බඩ වෛර ඇත්තේ නොවෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමන් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දා මම කිපෙනසුලු වූයේ වෙම්දෝයි, (සලකා බැලිය යුතු) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නෙක් වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කට යුතුය. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ නපුරු ක්‍රියාවන්හි ඇලෙන්නෙක් නොවෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ, මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ වෙම්ද, ක්‍රොධයට සම්පවූ වචන කියන්නේ වෙම් දැයි, (සලකා බැලිය යුතුය) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ වෙමි, ක්‍රොධයට සම්පවූ වචන කියන්නේ වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කිපෙන ස්වභාව ඇත්තේ නොවෙමි. කිපීමට සම්පවූ වචන නොකියන්නේ වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

12. " ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා ගැන මෙසේ සලකාබැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුඬව සිටිම්දැයි (සලකා බැලිය යුතුය)

" ඇවැත්නි, ඉදන් භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකා බලන්නේ මම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුඬව සිටිමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කට යුතුය. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකන්නේ මම චෝදනා කරන ලද්දේ, චෝදනා කල තැනැත්තාට ප්‍රතිවිරුඬව නොසිටිමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට අපහාස කරම්දැයි (සලකා බැලිය යුතුයි)

" ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට අපහාස කරමියි, මෙසේ දනීද ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමක වූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කට යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂු තෙම සලකා බලන්නේ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කර ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට අපහාස නොකරමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසන් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට පෙරළා චාදනා කෙරෙම්දැයි, (සලකා බැලිය යුතුය)

"' ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ චොදනා කල තැනැත්තාට පෙරළා චොදනා කරමියි, මෙසේ දනීද ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම චොදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ චෝදනා කල තැනැත්තාට පෙරලා චෝදනා නොකරමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අන්කක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ අනිකකින් අනිකක් වසම්ද. කථාව පිටතට නමම්ද, කෝපයත් තරහවත් නොසතුටත් පහල කෙරෙම්දැයි (සලකා බැලිය යුතුයි.)

" ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම චෝදනා කරන්නා විසින් චෝදනා කරන ලද්දේ අනිකකින් අනිකක් වසමි. කථාව පිටතට නමමි. කෝපයත්, තරහත්, නොසතුටත් පහල කරමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ලාමක වූ ඒ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකන්නේ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දෙම් අනිකකින් අනිකක් නොවසමි. කථාව පිටතට නොනමමි, කෝපයත් තරහත් නොසතුටත් පහල නොකරමියි, මෙසේ දනීද ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම චොදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ, ඇවැත්නි, පැවැත්ම ප්‍රකාශ නොකරන්නෙම්දැයි (සලකා බැලිය යුතුයි) ඒ භික්ෂුව විසින් එසේ සලකා බලන්නේ චෝදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ පැවැත්ම ප්‍රකාශ නොකරන්නෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ලාමකවූ ඒ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම චාදනා කරන්නා විසින් චොදනා කරන ලද්දේ

පැවැත්ම ප්‍රකාශ කරම්යි මෙසේ දනිද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

13. ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුය. කිමෙක්දෝ මම ගුණමකුවූයේ යුගග්‍රාහ ඇත්තේ වෙම්දැයි, (සලකා බැලිය යුතු) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම ගුණමකු වූයේ යුගග්‍රහ ඇත්තේ වෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමක වූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම ගුණමකු නොවූයේ යුගග්‍රහ නැත්තේ වෙමියි මෙසේ දනිද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු බැව් ඇත්තේ වෙම්දෝයි, (සලකා බැලිය යුතුයි) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු බැව් ඇත්තේ වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කට යුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම ඊර්ෂ්‍යා නැත්තේ මසුරු බැව් නැත්තේ වෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ, මම කෛරාටික වූයේ මායා ඇත්තේ වෙම්දෝයි, (සලකා බැලිය යුතු) ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම කෛරාටිකවූයේ මායා ඇත්තේ වමියි මෙසේ දනිද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරු කිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මම කෛරාටික නොවූයේ මායා නැත්තේ වෙමියි මෙසේ දනිද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භක්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම තදගති ඇත්තේ අධික මාන ඇත්තේ වෙම්දෝයි, (සලකා බැලිය යුතුයි) ඇවැත්නි, ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම තදගති ඇත්තේ අධික මාන ඇත්තේ වෙමියි, මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම තදගති නැත්තේ අධික මාන නැත්තේ වෙමියි, මෙසේ දනිද, ඇවත්නි, ඒ භික්ෂුව විසන් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කට යුතුයි.

" ඇවැත්නි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුව විසින් තමා විසින්ම තමා මෙසේ සලකා බැලිය යුතුයි. කිමෙක්දෝ මම තමාගේම මතය දැඩිකොට අල්වාගත්තේ තමාගේම ලබ්ධිය දැඩිකොට ගැනීම ඇත්තේ එයින් බැහැර කරවිය නොහැක්කේ වෙම්දෝයි, (සලකා බැලිය යුතුය) ඇවැත්නි,

ඉදින් භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ, මම තමාගේම මතය අල්වාගත්තේ තමාගේ ලබ්ධිය දැඩිකොට ගැනීම ඇත්තේ එයින් බැහැර කරවිය නොහැක්කේ වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් ඒ ලාමකවූ අකුශල ධර්‍මයන්ගේම දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම එසේ සලකා බලන්නේ මම තමාගේම මතය අල්වා නොගත්තේ, තමාගේම ලබ්ධිය දැඩිකොට ගැනීම නැත්තේ එයින් පහසුවෙන් බැහැර කරවිය හැක්කේ වෙමියි මෙසේ දනීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තොෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, ඉදින් මහනතෙම සලකා බලන්නේ තමා කෙරෙහි පහ නොකලාවූ මේ සියලු ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන් දකීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් මේ සියලු ලාමකවූ අකුසල ධර්මයන්ගේ දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මේ සියලු ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන් තමන් කෙරෙහි නැතැයි දකීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි.

" ඇවැත්නි, යම්සේ වයසින් අඩුවූ තරුණවූ සැරසිම ස්වභාවකොට ඇත්තාවූ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ පිරිසිදුවූ නිර්‍මලවූ කැඩපතක හෝ පැහැදිලි දිය බඳුනක හෝ තමාගේ මුහුණ බලන්නේ ඉදින් එහි දූවිලි හෝ තල කැලැල් පිළිකා ආදී දොසක් හෝ දකීද, එම දූවිලි හෝ කිලුටු හෝ දුරු කිරීම පිනිස යම්සේ වැයම් කරයිද, ඉදින් එහි දූවිලි හෝ කිලුටක් හෝ නොදකීද, මට ඒකාන්තයෙන් ලාභය, ඒකාන්තයෙන් මාගේ මුහුණ පිරිසිදුයයි, එයින්ම යම්සේ සතුටුවේද, ඇවැත්නි, එපරිද්දේනම ඉදින් භික්ෂුතෙම සලකා බලන්නේ මේ සියලුම ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන් තමා කෙරෙහි ඇති බව දකීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් සියලුම මේ ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන්ගේ දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. ඇවැත්නි, ඉදින් වනාහි භික්ෂුතෙම සලකාබලන්නේ මේ සියලුම ලාමකවූ අකුසල ධර්‍මයන් තමා කෙරෙහි නැති බව දකීද, ඇවැත්නි, ඒ භික්ෂුව විසින් කුසල ධර්‍මයන්හි රෑ දාවල් හික්මෙමින් ඒ සන්තෝෂයෙන්ම යුක්තව වාසය කටයුතුයි".

ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරතෙම මෙය වදාළේය. සතුටු සිත් ඇත්තාවූ ඒ භික්ෂූහු ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ වචනය සතුටින් පිළිගත්තාහුය.

පසළොස්වැනි වූ අනුමාන සූත්‍රය නිමි. (2 – 5)